

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4Csp/98/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217205490
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8217205490.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanej: I. E., S.. J., F.. XX.X.XXXX, H.Q. XXXX/XXX, XXX XX T., o zaplatenie 914,86 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 500,10 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 9,32%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou 21.8.2017 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 914,86 Eur spolu s úrokom 28% ročne zo sumy 914,86 Eur od 19.7.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že 31.3.2014 uzatvoril so žalovanou zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca v prospech žalovanej zriadil a viedol účet IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Poukázal na bod 3.8. Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“), podľa ktorých mala žalovaná povinnosť mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru a poplatkov v zmysle sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Tvrdil, že vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovanou sa táto dostala do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny, tento dlh nevyrovnala a preto žalobca zatvoril účet žalovanej, o čom ju informoval posledným výpisom z účtu. S poukazom na citovaný bod 3.12 VOP v spojení s výveskou sadzieb tvrdil, že istina pohľadávky 914,86 Eur (nepovolené prečerpanie účtu) je úročená úrokom vo výške 28% p.a. až do vyplatenia celej pohľadávky.

3. Vo vyjadrení z 21.4.2018 žalobca na výzvu súdu doplnil, že žalobca a žalovaná uzavreli 4.7.2014 zmluvu o povolenom prečerpaní na účte majúcu povahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tvrdil, že žalovaná mala poskytnuté povolené prečerpanie s limitom 620,- Eur s variabilným úrokom 19,9% ročne, ktoré sa riadi aj čl. 8 VOP účinných v čase uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní. Uvádza tiež, že zmluvný vzťah zaniká aj po prehodnotení limitu povoleného prečerpania, ak banka rozhodla o jeho zrušení a to dňom uvedenom v písomnom oznámení banky o zániku zmluvy odoslanom klientovi, pričom klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre

povolené prečerpanie na 0,- Eur (viď výpis z účtu č. 9/2015). Ak dôjde k zníženiu limitu, musí klient splatiť tú časť povoleného prečerpania, ktorá prevyšuje novú výšku limitu najneskôr v deň predchádzajúci deň v ktorom zníženie nadobudne účinnosť. Ďalej svoj nárok odôvodňoval poukazom na to, že zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo výške uvedenej lehote sa žalovaná dostala do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0,- Eur sa dlh žalovanej mal navyšovať z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje § 2 písm. f) a § 18 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a bod 3.12 VOP. Účtovanie poplatkov odôvodňoval čl. IV. ods. 2 zmluvy o účte, odkazujúcej na Sadzobník poplatkov a úrokov zmluvným dojednaním o sadzbe úroku 19,9% ročne počas trvania povoleného prečerpania a sadzbou 28% pre nepovolené prečerpanie vyplývajúcej z VOP bodu 3.12 v spojení s Výveskou úrokových sadzieb, ktoré mal zverejňovať na svojej webovej stránke ako aj v pobočkách banky.

4. Žalovaná sa k žalobe s prílohami a jej doplneniu s prílohami, ktoré jej boli do vlastných rúk účinne doručené 19.4.2018 písomne nevyjadrila a to napriek výzve súdu obsiahnutej v uznesení č.k. 4Csp/98/2017-213 z 10.4.2018.

5. Dodátkom č. 2 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov došlo k zmene zákonného sudcu vo veci a spis bol k 8.1.2020 pridelený náhodným výberom pomocou technických prostriedkov vo veci rozhodujúcemu sudcovi.

6. Súd na konanie a rozhodnutie nariadil vo veci pojednávanie. Na termín pojednávania nariadeného na 23.1.2020 predvolal ako žalobcu (doručenie vykázané 6.11.2019) tak, aj žalovanú (doručenie vykázané 27.11.2019). Žalobca ani žalovaná sa na pojednávanie neustanovili, pričom žalobca svoju neúčast písomne ospravedlnil podaním zo 6.11.2019. Vzhľadom na to, že boli splnené podmienky vykonania pojednávania, súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými do spisu a to: žaloba na čl. 1-2, zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb z 31.3.2014 na čl. 4, všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. s účinnosťou od 1.2.2014 na čl. 5-19, všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. na čl. 20-31, úrokové sadzby produktov na čl. 32, sadzobník poplatkov na čl. 33-34, výpisy z účtu č. XXXXXXXXXXXX na čl. 35-88, vyjadrenie žalobcu z 24.1.2018 na čl. 95-96, zmluva o povolenom prečerpaní na účte zo 4.7.2014 na čl. 98, všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. doručené súdu 20.5.2014 na čl. 99-118, sadzobníky poplatkov na čl. 119-130, všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s. s účinnosťou od 1.3.2015 na čl. 131-150, výpisy z účtu č. XXXXXXXXXXXX na čl. 151-211, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

7. Na základe zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb z 31.3.2014 žalobca žalovanej zriadil osobný účet č. XXXXXXXXXXXX. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Podľa ust. IV bodu 2 zmluvy za poskytovanie produktov/služieb je Prima banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov Prima banka Slovensko a.s. v platnom znení. Majiteľ účtu vyhlasuje, že pri uzatváraní príslušnej zmluvy mu banka poskytla informácie podľa § 37 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov. Z ust. IV bodu 3 označenej zmluvy vyplýva, že vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán bližšie nešpecifikované zmluvou sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami - Prima banka Slovensko, a.s. v platnom znení.

8. Zo zmluvy o povolenom prečerpaní na účte uzavretej medzi stranami tohto sporu 4.7.2014 bolo zistené, že žalobca žalovanej zriadil povolené prečerpanie do výšky limitu 620,- Eur s variabilnou úrokovou sadzbou 19,9% v zmysle podmienok uvedených vo VOP. Podľa bodu 2. označenej zmluvy, v súvislosti s povoleným prečerpaním môžu byť klientovi inkasované aj poplatky za upomienku v sume 15,- Eur a poplatok za výzvu v sume 30,- Eur. V zmysle bodu 3. označenej zmluvy, prekročenie limitu povoleného prečerpania sa bude považovať za nepovolené prečerpanie s následkom vzniku povinnosti platiť popri dohodnutom úroku aj úrok z omeškania vo výške 5%, prípadne zrušenie limitu, stanovenie okamžitej splatnosti povoleného prečerpania a jeho následné vymáhanie.

9. Podľa bodu 8.1 Všeobecných obchodných podmienok platných v čase uzavretia zmluvy banka poskytuje klientom v segmentoch obyvatelia a komerčné subjekty úvery s produktovým označením „Povolené prečerpanie na účte“. Povolené prečerpanie na účte je forma úveru poskytovaného bankou, ktorý umožňuje klientovi nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený v banke. Zo zmluvy o povolenom prečerpaní vzniká banke

záväzok poskytnúť klientovi povolené prečerpanie, avšak výlučne za podmienok v nej uvedených, a klientovi vzniká záväzok povolené prečerpanie splatiť a zaplatiť úroky a ďalšie príslušenstvo. Povolené prečerpanie poskytnuté klientovi, ktorý je spotrebiteľom, je spotrebiteľským úverom.

10. Podľa bodu 8.5.4. Všeobecných obchodných podmienok platných v čase uzavretia zmluvy banka môže kedykoľvek prehodnotiť výšku limitu a bez uvedenia dôvodu limit znížiť. Zníženie limitu oznámi banka klientovi písomne najneskôr sedem (7) dní pred nadobudnutím platnosti novej výšky limitu.

11. Podľa bodu 8.9 Všeobecných obchodných podmienok platných v čase uzavretia zmluvy klient musí vrátiť banke všetky čerpané peňažné prostriedky. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem (7) dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,- eur. Ak dôjde k zníženiu limitu, musí klient splatiť tú časť povoleného prečerpania, ktorá prevyšuje novú výšku limitu najneskôr v deň predchádzajúci dňu, v ktorom zníženie nadobudne účinnosť.

12. Podľa bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok platných v čase uzavretia zmluvy nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia ods. 8.8 sa použijú primerane. Výšky sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ môže banka znížiť alebo zvýšiť. S nepovoleným prečerpaním, upomienkou a výzvou na jeho vyrovnanie je spojená povinnosť zaplatiť poplatok.

13. Podľa bodu 19.8 Všeobecných obchodných podmienok platných v čase uzavretia zmluvy písomnosti sa zasielajú obyčajnou listovou zásielkou, pokiaľ príslušná zmluva, VOP, OP alebo právny predpis neurčuje povinnosť zasielať písomnosti doporučenou listovou zásielkou. Písomnosť banky adresovaná klientovi sa považuje za doručenu: dňom jej prevzatia alebo odmietnutia jej prevzatia, pokiaľ sa doručuje osobne alebo kuriérom; tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku, vytlačením správy o odoslaní, ak bola zaslaná prostredníctvom faxu, odoslaním, ak bola zaslaná prostredníctvom elektronickej pošty (emailom) alebo prostredníctvom krátkej textovej správy (SMS).

14. Z predložených výpisov z účtu č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že k prvému čerpaniu povoleného prečerpania účtu došlo v mesiaci júl 2014, pričom ku dňu 31.7.2014 činil zostatok na účte sumu -620,57 Eur. Uvedený výpis obsahuje aj informáciu o výške limitu povoleného prečerpania od 4.7.2014 v sume 620,- Eur a úrokovej sadzbe povoleného prečerpania vo výške 19,90%. Žalovaná pravidelne čerpala povolené prečerpanie do výšky bankou stanoveného limitu aj v ďalších mesiacoch a tento limit priebežne nepatrne prekračovala (napríklad v mesiacoch august 2014 až máj 2015). K 2.9.2015 bola žalovanej znížená výška debetného limitu na sumu 0- Eur, v tom čase bol na účte zostatok -555,42 Eur, teda pod limit povoleného prečerpania dohodnutého v zmluve o povolenom prečerpaní zo 4.7.2014. Z výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXXX za mesiac september 2015 vyplýva, že všetky kreditné obraty žalovanej boli žalobcom použité na zníženie debetu, ktorého výška bola žalobcom znížená ku dňu 2.9.2015 na sumu 0,- Eur, účet však žalobca zaťažil poplatkom za upomienku v sume 15,- Eur ako aj zrážkou úroku v sume 11,46 Eur a mesačného poplatku za vedenie účtu v sume 3,90 Eur. Z výpisov z účtu za obdobie október 2015 až júl 2017 vyplýva, že žalovaná na neho nepoukázala žiadne finančné prostriedky, pričom účet bol opakovane zaťažovaný len debetnými obratmi uplatnenými žalobcom, a to poplatkom za vedenie účtu, poplatkami za upomienky, ako aj mesačnými úrokmi v sadzbe, ktorá ani nie je v označených výpisoch uvedená. V dôsledku toho došlo k prehĺbeniu záporný zostatok na účte a to až na sumu 914,86 Eur vykázanú k 18.7.2017, kedy žalobca podľa svojich tvrdení osobný účet uzatvoril.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 3 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

24. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní, Na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, § 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, § 3 ods. 1 písm. a) až d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>> a § 3 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, § 4 ods. 14 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, § 5 až 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, 4, 6 až 8 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, § 10 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, § 11 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, § 12 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, § 15, § 17 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>, § 20 až 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>.

[ZZ/2010/129/20150401.html](https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html)> a § 25 až 27 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401.html>>.

26. Podľa § 1 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ku dňu uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní, na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 18, § 20, § 20a až 20e, § 21 a § 23, 25 až 27.

27. Podľa § 2 písm. e/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ku dňu uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní, povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

28. Podľa § 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

29. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku prekročenia, ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

30. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku prekročenia, ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o

- a) prekročení,
- b) výške prekročenej čiastky,
- c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru,
- d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania,
- e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

31. Podľa § 18 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku prekročenia, Na prekročenie sa vzťahujú ustanovenia o najvyššej prípustnej výške odplaty podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>.

32. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

33. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom

brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

34. Aj napriek tomu, že úverová zmluva je absolútny obchod a je nutné na ňu aplikovať Obchodný zákonník, prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikačná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5MCdo 20/09).

35. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca ako veriteľ poskytoval žalovanej spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania na jej bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX a to od 4.7.2014. Žalovaná nerozporela tvrdenie žalobcu, že za týmto účelom bola uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní zo dňa 4.7.2014, na ktorú v čase jej uzavretia dopadal v zmysle cit. § 1 ods. 2 zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z predložených výpisov z účtu vzal súd za preukázané, že žalovaná využívala bežný účet vedený žalobcom a aktívne využívala aj povolené prečerpanie na bežnom účte a to až do jeho zníženia na sumu 0,- Eur ku dňu 2.9.2015, kedy došlo k úplnému ukončeniu poskytovaného povoleného prečerpania žalobcom. Dňa 16.9.2015 sú na bežnom účte zaznamenané posledné kreditné obraty žalovanej a po tomto dni nebol účet žalovanej z jej strany aktívne využívaný. Žalobca tak týmto dňom prestal poskytovať spotrebiteľský úver vo forme povoleného prečerpania na účte, čo vo svojich tvrdeniach uvádza aj samotný žalobca tvrdiac, že debetný zostatok po tomto dni je potrebné považovať za nepovolený debet, teda svojou podstatou za prekročenie v zmysle bodu 3.12 VOP a § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch. K uvedenému dňu, t.j. 2.9.2015 vyplýva z výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX záporný zostatok v sume -555,42 Eur, ktorý v zmysle bodu 3.12 VOP platných v čase uzavretia zmluvy nadobudol úplne charakter nepovoleného debetu, teda spotrebiteľského úveru formou prekročenia v zmysle § 1 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to v rozsahu sumy -555,42 Eur.

36. Z hľadiska výšky žalobcom uplatnenej sumy súd z pripojených výpisov z označeného účtu zistil, že na účte žalovanej boli 16.9.2015 prijaté úhrady v sume 2x70,56 Eur, t.j. 141,12 Eur a že žalobca aj po ukončení poskytovania služby povoleného prečerpania na ťarchu žalovanej účtoval v období od 2.9.2015 do 18.7.2017 (deň uzatvorenia účtu) okrem mesačných poplatkov za vedenie účtu v sume 3,90 Eur aj úroky (30.9.2015 v sume 11,46 Eur, 30.10.2015 v sume 11,03 Eur, 30.11.2015 v sume 11,43 Eur, 31.12.2015 v sume 12,54 Eur, 29.1.2016 v sume 12,93 Eur, 29.2.2016 v sume 12,48 Eur, 31.3.2016 v sume 13,73 Eur, 29.4.2016 v sume 13,70 Eur, 31.5.2016 v sume 14,58 Eur, 30.6.2016 v sume 14,54 Eur, 29.7.2016 v sume 15,47 Eur, 31.8.2016 v sume 15,94 Eur, 30.9.2016 v sume 15,89 Eur, 31.10.2016 v sume 16,89 Eur, 30.11.2016 v sume 16,83 Eur, 30.12.2016 v sume 17,90 Eur, 31.1.2017 v sume 18,42 Eur, 28.2.2017 v sume 17,13 Eur, 31.3.2017 v sume 19,47 Eur, 28.4.2017 v sume 19,38 Eur, 31.5.2017 v sume 20,59 Eur, 30.6.2017 v sume 20,50 Eur a 18.7.2017 v sume 11,93 Eur). V tejto časti, t.j. o úroky účtované po 2.9.2015 súd žalobcom uplatnený nárok krátil o ich súčet, teda o sumu 354,76 Eur zastávajúc názor, že pokiaľ v tom čase už žalobca neposkytoval úver povoleného prečerpania, nemal oprávnenie z takto neposkytnutej sumy účtovať žiaden úrok v sadzbe dohodnutej v zmluve zo 4.7.2014. Výkon práv a povinností z občianskoprávných vzťahov totiž nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu je v rozpore s dobrými mravmi, ak žalobca neposkytoval spotrebiteľský úver (formou povoleného prečerpania), a napriek tomu z finančných prostriedkov, ktoré mali v skutočnosti aj podľa žalobcu charakter nepovoleného debetu, t.j. prekročenia (a nie teda sumy čerpaného úveru povoleného prečerpania) požaduje zaplatenie úrokov podľa sadzieb uplatňovaných pre spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania a to bez ohľadu na to, že si právo úročiť nepovolený debet upravil vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sa stali súčasťou zmluvnej dokumentácie avšak už iným spôsobom.

37. Jedným z najdôležitejších faktorov pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy je, či je zmluva transparentná. Transparentnosť zahŕňa, či je napísaná jasným a zrozumiteľným jazykom, či je systematická, či je napísaná dostatočne veľkým a čitateľným písmom. Transparentnosť však neznamená iba jasnosť a zrozumiteľnosť, zahŕňa v sebe aj určitú povinnosť podnikateľa upozorniť na rôzne zmluvné dojednania.

38. Zásada transparentnosti a poctivosti dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok. Treba teda uviesť, že i v spotrebiteľských zmluvách je možné všeobecné obchodné podmienky uplatniť, avšak takáto aplikácia má nielen formálne obmedzenie ale aj obmedzenie obsahové. Je treba zdôrazniť, že obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmenom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú. Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu.

39. Zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb v spojení s v tom čase platným znením Všeobecných obchodných podmienok nevyplýva, akou úrokovou sadzbou má byť nepovolený debet, t.j. prekročenie na bežnom účte nad rámec povoleného prečerpania úročený. Je pravda, že vzhľadom na možnosť použitia § 18 zákona č. 129/2010 Z. z. žalobca bol oprávnený spotrebiteľský úver vyplývajúci z prekročenia povoleného prečerpania úročit', avšak zároveň bol povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe tohto spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť. Ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac bol tiež povinný spotrebiteľa informovať písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o prekročení, výške prekročenej čiastky, úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru ako aj iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov. Žalobca v konaní nepreukázal, a to ani predloženými výpismi z účtu, že by žalovanú písomne alebo na inom trvanlivom médiu informoval o prekročení limitu jej povoleného prečerpania, o výške prekročenej čiastky (vo výpisoch sa uvádza iba konečná bilancia na účte za príslušný mesiac), o úrokovej sadzbe pri prekročení (t.j. nepovolenom debete) ani o iných možnostiach riešenia tohto prekročenia. Neobstojí tvrdenie žalobcu v tom smere, že vo výpisoch z účtu bola žalovaná pravidelne informovaná o prekročení, keďže z nich vyplývajú iba informácie o výške debetu na účte. Pri prekročení na účte nad rámec povoleného prečerpania totiž vzniká iný spotrebiteľský úver než je spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, na ktorý dopadá § 18 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zverejnenie Sadzobníka poplatkov a výšky úrokovej sadzby na web stránke alebo na každom obchodnom mieste na splnenie tejto informačnej povinnosti nepostačuje, keďže tieto informácie (najmä o výške úrokovej sadzby prekročenie) neboli žalovanej preukázateľne poskytnuté v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu - podľa názoru súdu web stránka takýmto trvanlivým médiom nie je. Z hľadiska transparentnosti zmluvy mala byť táto skutočnosť osobitne zvýraznená priamo v zmluve (nie napr. len vo VOP), pretože spotrebiteľ musí mať aj reálnu možnosť zvrátiť nepriaznivý dôsledok vyplývajúci z dosiahnutia nepovoleného debetného zostatku, resp. prekročenia povoleného prečerpania napríklad čerpaním iného spotrebiteľského úveru, o čom musí byť v zmysle § 18 zákona č. 129/2010 Z.z. taktiež informovaný. Navyše žalobca ani nepreukázal skutočné doručenie týchto výpisov žalovanej.

40. Žalobcom uplatňovaný úrok z prekročenia (teda nepovoleného debetu) vo výške 28% je podľa názoru súdu v zrejmom rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ, § 39 OZ) nielen pre nepreukázanie informovanosti žalovanej o možnosti uplatňovania tohto úroku v uvedenej sadzbe a porušenie zásady transparentnosti, ale aj vzhľadom na obvykle požadovanú odplatu na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v rozhodnom období známu súdu z jeho činnosti, osobitne uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (pri fixácii úrokovej sadzby do 1 roka bola priemerná úroková sadzba v r. 2015 priemerne vo výške 7,16% - bližšie vid'. <https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank>). Takýto postup žalobcu v tomto prípade súd hodnotí ako v hrubom rozpore s dobrými mravmi a preto zmluvné dojednanie vyplývajúce z označenej časti všeobecných zmluvných podmienok v spojení s "výveskou úrokových sadzieb", pri ktorých nebolo

preukázané ani informovanie ani podrobné oboznámenie sa žalovanej s výškou úroku uplatniteľného žalobcom pri nepovolenom prekročení je v časti úroku neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

41. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/90/2015 zo dňa 14.9.2015, rozsudok vo veci sp. zn. 9C/113/2015 ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/99/2017 z 12.12.2017, v zmysle ktorých bola vyhlásená obdobná zmluvná podmienka umožňujúca úročenie nepovoleného prekročenia sadzbou úroku vo výške 28% ročne za neprijateľnú a teda neplatnú podľa ust. § 53 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že išlo o formulárovú zmluvu s vopred určenými podmienkami a nemožnosťou ich zmeny zo strany žalovanej. Obdobné právne závery boli prijaté aj v rozsudkoch Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7Csp/3/2016-206 zo 6.3.2018 a č.k. 5C/97/2016-251 zo 4.6.2018, ktorých vecná správnosť bola potvrdená aj rozsudkami Krajského súdu v Prešove č. k. 20Co/43/2018-230 z 21.8.2018 a č. k. 15Co/49/2018-360 z 19.2.2019 ako aj v rozsudkoch Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011 z 21.11.2011 a sp. zn. 20Co/103/2017 z 29.5.2018.

42. Súd ďalej krátil žalobný nárok o sumu 60,- Eur pozostávajúcu z poplatku za upomienky v sume 15,- Eur, ktorou zaťažil účet žalovanej 7.9.2015 a 5.10.2015 ako aj z poplatku za výzvu - prečerpanie účtu v sume 30,- Eur, ktorou zaťažil žalobca účet žalovanej 16.11.2015. V súvislosti s týmito poplatkami súd zastáva názor, že tieto predstavujú pre spotrebiteľa len ďalšiu sankciu nad rámec zákonom umožneného sankcionovania omeškania žalovaného úrokmi z omeškania. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Súd má za to, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik záväzku žalovanej hradiť žalobcovi tieto poplatky a teda neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na tieto poplatky, pretože súdu nepreukázal, či skutočne došlo k vystaveniu a zaslaniu týchto upomienok žalovanej a aké reálne náklady mu v súvislosti s vykonaním takéhoto úkonu vznikli, aby súd mohol tieto následne posúdiť v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň v prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka, žalobca totiž požaduje úhradu plnenia, za ktoré spotrebiteľ nedostáva žiadne protiplnenie. Túto časť nároku súd považuje za priečiaci sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka a príslušné zmluvné dojednanie tak za neplatné. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbursku (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 sp. zn. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné. Preto má súd za to, že aj v tejto časti bola žaloba nedôvodná.

43. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené preto súd žalobu zamietol a to v časti účtovaných úrokov za obdobie od 2.9.2015 do 18.7.2017 a rovnako tak aj v časti uplatneného úroku vo výške 28% ročne z nepovoleného prekročenia po 18.7.2017 (je zrejmé, že v tomto smere žalobca požadoval úrok 28% dokonca aj z ním účtovaných úrokov, keďže suma 914,86 Eur obsahovala aj úroky účtované za obdobie od 2.9.2015 do 18.7.2017, čo je navyše v rozpore so zásadou zákazu anatocizmu, teda zákazu požadovať úroky z úrokov) a tiež v časti o zaplatenie vyššie špecifikovaných poplatkov za upomienky v sume 60,- Eur. Celkovo tak patrí podľa uvedených záverov súdu žalobcovi právo na zaplatenie sumy 500,10 Eur, v rozsahu ktorej žalobe vyhovel.

44. O uplatnenom nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, pričom ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Výrok o trovách konania tak vychádza zo záveru, že žalobca bol procesne úspešný v rozsahu 54,66% uplatneného nároku, čo po odrátaní

úspechu žalovaného v rozsahu 45,34% viedlo k priznaniu práva na náhradu trov konania v rozsahu 9,32%.

45. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 C.s.p. súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.